

Tied veur n lach

Nico Torrennga

Tied veur n lach

*Nije Grunneger verhoalen
over Wubbe en Jannoa*

NOORDBOEK

© 2021 Nico Torrença | uitgeverij Noordboek

Omslagontwerp: Jelle F. Post

Boekverzorging: Robert Seton

Foto auteur: Foto Video de Vries, Appingedam

Druk: Wilco, Meppel

NUR 978 90 5615 755 5

ISBN 525

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van uitgeverij Noordboek, postbus 234, 8400 AE Gorredijk, Nederland – info@noordboek.nl.

Noordboek is onderdeel van
20 leafdesdichten en in liet fan wanhoop bv

www.noordboek.nl

www.nicotorrença.nl

Ienhold

Nait zo loos	7
Ain mit verdaipens	12
Schoonderstied	17
Eelsk volk	18
Dij angel stekt hom nog	25
Gain scheid ien reken	32
Honger as n peerd	37
Onnuur	42
Kiek oet!	45
Achterbaks slikken	50
Poeren	57
Groots	61
Lozeghaid	62
Nait aal te roem	67
Gekwedel	75
Vekaanzie	81
Ondeude	97
Op drift kommen	102
Schietensbenaauwd	109
Spiet	115
Hai ...	116
Beet	123
Liefsere	128
n Kuuroord vol mit stress	133
Onder doktershanden	140

Zundoags goud	147
n Kop as n bol	152
Snakkerd	157
Kip kap kogel	162
Smoothie	166
Ol zemelscheet	171
Tevree	173
Proost	178
Dikke pries	183
Dinnershow Fantastique	188
Snertkerst	195
Koeskillen	201
Slötwoord	207

Nait zo loos

Wubbe en Jannoa binnen deur Geert Geertsemoa nuigd veur n nij-joarsborrel, mor doar het Jannoa niks gain verlet om. Ze wait mor al te goud hou of dat goan zel en ze het de haile week al lopen te denken hou of ze der onderoet kommen kin.

‘Woarom hes ook nait tegen dij ol zoepsteern zegd dat wie nait kinnen?’ sneert Jannoa.

‘Och ja, nou heb ik t vanzulf weer doan!’

‘Hai het die toch vroagd? Doe haars votdoadelk tegen hom zeggan móst dat wie aans wat hebben. Mout ik die din ook werkelk ales veurkaauwen? Harregat nog aan tou, Wubbe. Ik goa nog laiver veur n kopke kovvie noar vraauw Sliekstroa van overkaant, din noar dij ol kwaalster van n Geert Geertsemoa.’

‘Ach, dij vent het ook ja aans niks!’

‘Nee, viens t gek? Dij ol lapzwans zit ja aalgedureg ien kroug. Zugstoe wel es dat der bie hom soavends licht braandt? Ik dòcht t toch nait! Ale oavends zit dij ol draankörgel ien kroug en komt e midden ien naacht stroalbezopen thoes, mos mor reken. As ik Dribbel noa t eten oetloat, binnen overgerdienen bie hom nog tou. Reken mor dat e din nog aalgedureg op zien nust ligt te stinken!’

Wubbe kikt Jannoa vol verboazen aan en zegt: ‘Mins, wie kinnen hom ja mor zuneg! Doe hes alweer n oordail kloar,

terwiel dastoe nog nooit mit hom n fersounlek gesprek had hes!’

‘Juust, dat zeps goud! n Fersounlek gesprek is mit hom ja ook nait meugelk. Der komt ja gain zinneg woord oet dij vent. Of bistoe joarvergoadern van iesclub sums alweer vergeten. Nou, ik ien aals geval nait! k Was der ook niks nait bliedeg mit dat e bie ons ien stroat wonen kwam, dat wil k die wel vertellen wezen!’

‘Kins van hom zeggen was wils, hai het t bie hom om hoes tou aans wel goud veur nkander. Toen ligt der aaltied schier bie en as e bie ons veur t hoes laangs lopt is e aaltied vrundelk!’

‘Zukse kerels binnen mie te vrundelk! Dij ogen van hom kieken mie veuls te veul noar n stee doar ze nait noar kieken mouten.’

‘Wèl wait het e wel n oogke op die!’ zegt Wubbe slap van t laggen.

‘Och, tou even zeg. De griezels lopt mie al over de graauwel as k ter allinneg al aan denk. Boetendes is zien hoes ja net n webenust! t Is doar n kommen en goan van vraauwlu. De ain het t gat der mor zuneg licht of volgende is der al en doar mout ik bie op verziende? Kons wel nait goud wies wezen! Domt lopen wie ien dat hoes nog wat op! Doe gaais mor noar hom tou en zeps mor dat wie nait kinnen. Om mien paart moaks hom mor wies dat wie noar kiender mouten.’

Kopschuddend zegt Wubbe: ‘Sums ... sums begriep k die nait, Jannoa. Wèl wait hou ainzoam dat e is. Meschain zit e doarom wel aaltied ien kroug, en wat vraauwlu aangait het e vast de woare laifde nog aaltied nait vonden. Nait elkenain het zoveul geluk ien t leven as dastoe hes!’ en

laggend gaait Wubbe noar gaang en dut zien jas aan. ‘Ik zel ons hondje eerst es even oetloaten.’

‘Dou dat en din zel ik ien tied abbelflappen hoalen goan. Astoe n beetje loos bis gaais votdoadelk noar Geert tou en dus wat ik die zegd heb!’

‘Dat dus zulf mor!’ en Wubbe moakt dat e votkomt. Jannoa kikt hom verbiesterd noa en wait mor aal te goud dat Wubbe t nog maint ook. Ze dut heur jas aan en gaait noar t centrum om abbelflappen te hoalen. t Is smoor-drok bie gebakskroam en n snötverkollen vraauw, mit vet hoar op kop, vragt of ze Jannoa helpen kin. Ze proest ien haand, veegt dij òf aan heur schoet en zegt terwiel dat ze wat onneuzel lagt, dat t veur heur gain goud begun van t nije joar is. Jannoa wordt beroerd wanneer dij vraauw mit heur blode handen abbelflappen ien puut dut en Jannoa zol Jannoa nait wezen as ze der niks van zeggen zol en ropt: ‘Harregat! Ik goa wel noar bakker veur abbelflappen. k Heb ter niks gain belang bie om wat op te lopen. Swienhond da’s bis!’ en grammiedeg stevelt ze vot.

As ze n dik ketaaier loater heur stroat ienlopt, stoan plietsie en n ambulance bie Geert Geertsemoa veur deur en binnen n stuk of wat bureen mit plietsieagenten aan t zuiken tussen stroekerij. Jannoa krigt zowat n haartverzakken as ze Wubbe mit kop ien t verband bie Geert Geertsemoa noar boeten kommen zigt. Haildaal van slag runt ze noar hom tou en as plestiekpuut knapt, vlaigen abbelflappen ale kaanten oet. Jannoa is volkommen de kluts kwiet en kin van ellèn wel brollen as ze heurt dat Geert n rötje aanstoken haar en Dribbel van schrik der tussenoet naaid is.

'Och, mien aarme laiverd!' ropt Jannoa al brollend.

't Liekt slimmer din t is, hur!' zegt Geert tegen Jannoa.

Jannoa kikt hom mit hörns van ogen aan en sneert:
'k Heb t over ons hond, doe ol domme draanksteern!'

'Jannoa,' fluustert Wubbe.

'Niks Jannoa! Hou kin dizze gozzel nou n rötje aansteken, terwiel dastoe hier mit hond lops? Hes zeker alweer bie vlès zeten, Geert Geertsemoa? En doar mout ik op nij-joarsverziende? Gain hoar op mien kop dij doar over prakkezaaiert, as dat mor wais, Wubbe Tillemoa!'

'Luuster nou toch noar mie, Jannoa ...'

'Nee! Ik luuster nait noar die! Ik goa Dribbel zuiken.'

'Dat wol k net tegen die zeggen, doe ol hapschere! Dij het t veuls te drok mit dien abbelflappen! Kiek mor es achter die,' en Dribbel komt op Jannoa òf runnen mit n abbel-flap ien zien bek.

Aanderdoags het Jannoa heur nij klaidje aantrokken. Wubbe kikt noar heur as n kat dij glin op vis is en zegt mit pretoogkes: 'Zellen wie toch mor thoes blieven, Jannoa?'

'Zo te heuren hes al gain last meer van dien kop. Gelukkeg hes gain hazzensschudden kregen,' zegt ze wat filaaïn. 'Welke wozzen kerel schrikt nou van n rötje, lopt tegen lanteernpoal en let hond lös? Loze da's bis! Boetendes heb k nait veur niks zo laank waark had, hur. k Wol der geern n beetje schier oetzain toavend.'

'Tja, nou wils wel, hè? Noustoe wais dat ale buren kommen!' zegt Wubbe kniezend.

'Joa, lag mor, ik kon toch ook nait waiten dat Geert niks van vraauwlu hebben mout?'

‘Nee, wel is hier nou nait zo loos? Meschain haars op joarvergoadern van iesclub n fersounlek gesprek mit hom holden móst! Din haarstoe waiten dat hai achter bar waarkt en dij vraauwlu nait zien scharreltjes, mor zien zusters binnen,’ zegt Wubbe gniflaggend.

‘Ha, ha, ha, wat hebben we weer n lol,’ sneert Jannoa narreg. ‘Pak doe dij schoal mit abbelflappen nou mor tou koelkaast oet, din kinnen we vot en denk om poedersukker. Hes dien schiere boesroen aan!’ Jannoa begunt ien ainen wat te gniflaggen en zegt: ‘En ik juist mor denken dat e aaltied noar mie keek ... Volgens mie het Geert gewoon n oogke op die, Wubbe!’ en van schrik mout Wubbe proesten en poedersukker stoft ale kanten oet.

‘Doe boekou! Wat hes nou weer ommaans? Ik zeg net tegen die: Denk om dien schiere boesroen!’

‘Och mins, zoes toch nait aal zo! Ik kin bie die ook nooit wat goud doun.’ En al hikhakkend goan ze op pad.

Ain mit verdaipens

t Is nait aal te roem ien hoeze Tillemoa! Wubbe lopt de haile mörgen aalgedureg tegen Jannoa te naren, omreden dat ze n weekend mit Klaas en Grietje noar Centerparcs goan. Nou zol je denken wat is doar mis mit, mor Wubbe kin nait aal te best mit Klaas opschaiten.

‘Jannoa?’ bèlkt Wubbe op overloopt noar beneden tou.

‘Mien laive tiedpot ...’ mompelt Jannoa. ‘Wa’s der nou weer loos?’ sneert zai onder aan trap weerom.

‘Mien swemboksem is krompen!’

‘Dat komt mie vrumd veur. t Is ja nog n nije! k Heb gusteren t prieskoartje der òfhoald.

‘Joa en? Dat ding hebben wie ja veureg joar al kòcht. Dou zat e mie glad schier om t gat, mor nou ... Nou krieg k mien kienderbieslag ien kniep!’

‘Kont is die ien tied van dat geslik van die dikker worden, wat ik die zeg!’ en al laggend zegt zai hom dat e zien olle mor aantrekken mout.

‘Dat dòcht ik dus nait! Klaas het ja net zukkent en din zeker doe en Grietje ons baaident aal oetlaggen en roupen dat wie n schier ANWB-stelletje binnen! Ik pak mien fietske en vlaig nog wel even noar t centrum en hoal mie n nije op.’

’n Dik uur loater is Wubbe ien t winkelcentrum en gaat n sportzoak binnen. As hai noar bovenverdaipen goan wil,

zigt e ien ainen ien houk van winkel zien ol schoulkam-
meroad Bart Veenstroa mit zien jong scharreltje deur win-
kel strunen. Wubbe doekt oetzied achter n rek vol badpak-
ken, omreden dat e gain verlet het om mit Bart te proaten.
Vrouger mog Wubbe hom wel lieden, mor noadat Bart mit
dat jonge eelsk petret der vandeur goan was en zien eerste
vraauw Anneke achterlait mit ale kommer en kwel, haar
Wubbe gain nijs meer aan hom.

Wubbe dut net of e wat tussen swemklaaier aan t snuus-
tern is en pebaaiert tussentied t gesprek van Bart en zien
blonde vlam òf te luustern. Hai is stomverboasd as e ver-
nemt dat heur laifde zien beste tied had het. Ze doun niks
aans as kifken omreden dat t wicht van ales kopen wil. Bart
dut niks aans din zemeln over zien bankreken en Wubbe
bedenkt hom dat Bart zien banksaldo net as heur reloatsie
vast en zeker ook zien beste tied had het. ‘Wat dus ook mit
zo’n jong wicht! Zukse vraauwlu binnen veuls te duur ien
onderhold,’ mommelt Wubbe wat ien homzulf terwiel dat
e op knijen achter t rekje vol swemgoud noar heur zit te
gluren. As der ien ainen n verkoper achter Wubbe staait en
hom vragt of t altmoal n beetje lukken wil, schrikt Wubbe
hom wezenloos. Hai gript gaauw wat swemgoud tou rek
oet en vragt verkoper woar t pashokje is.

‘Wubbe Tillemoa? Bistoe dat?’ ropt Bart mit n blied
gezicht. ‘Kerel, da’s laank leden. Aal goud, jong?’

Wubbe dut net of hai verboasd is om Bart te zain en zegt
mit n hugelachtege kop: ‘Bart Veenstroa! Doe hier ook?’

‘Is Jannoa der ook?’ vragt Bart wat verwonderd as hai
zigt dat Wubbe wat swemgoud ien handen vast het.

Wubbe vuilt hom net n klaain kiend dij stiekem bie

zuurtjepot zat te slikken en deur moeke snapt is en het van schoamte ien tied n rooie kop kregen. Woorden kommen hom zowat achtersteveuren tou mond oet as e zegt dat hai mit verkaanzie gaat. ‘Joa, mien swemgoud zat mie wat te roem. k Was wat òfvalen! Nou kon k mien olle vanzulf wel aandoun, mor mien vrund het net zukkent, dat ik dòcht: loat mie mor es even roeg doun en koop mie n nije. t Oog wil ook wat, hè?’

Bart kikt hom verboasd aan en Wubbe doekt rap ien t pashokje achter hom. Ien n mum van tied het hai zien goud oet en as n blind peerd gript e zien nije swemboksem van kapstokje en schut al poestend en stinnend der mit zien linker bain ien. As verkoper t nait haildaal vertraauwt lopt dij noar Wubbe tou en vragt of t altmoal lukken wil. Mor Wubbe zegt niks en der komt allinneg wat geprommel van achter t gerdien. As Wubbe vernemt dat hai gain swemboksem aan t pazen is, mor n badpak veur vraauwlu, verlust hai zien evenwicht, draait n haalve slag, blift achter kapstokje hoaken en doekt op ain bain veurover t gerdien ien. Hai smakt haalfnoakend tegen verkoper aan en belandt boven op hom as zai soamen op grond deelvalen.

‘Neem mie nait kwoalek!’ zegt Wubbe mit n dikke rooie kop tegen verkoper en hai wait nait woar of e kieken mout.

Op n verwiefde toon zegt verkoper: ‘Och, dat gef t toch haildaal niks! Gebeurt ook nait ale doagen hur, dat n schiere kerel haalfnoakend boven op mie ligt!’

Wubbe schut ien t inne en kikt schoamachteg om hom tou, hopende dat Bart al votgoan was. Hai is oplucht dat hai hom nait zigt, gaat pashokje mor weer ien, kledt hom

rap om en besluit dat e zien olle swemboksem mor mitnemt noar Centerparcs.

As Wubbe n zetje loater tou pashokje oetkomt, staait Bart ien ainen veur hom en kikt hom stief aan mit n òfkeurende blik ien ogen.

‘Zo, Wubbe Tillemoa, ik mout nog even wat aan die kwiet!’

‘En dat is?’

‘Kerel, wat hestoe n bred veur de kop! Doe ... doe hes n groot woord over mie, over hou ik destieds veur mien aigen geluk kozen heb, mor doe bis ja gain hoar beder!’

‘Woar hestoe t over?’

En zo mor ien ainen begunt Bart te laggen en gefit hai Wubbe n scholderkopke en zegt: ‘Volg dien haart, jong! t Leven is te kòrt en boetendes is t tegenswoordeg ja hail gewoon. t Gaait die goud en ik wìns die hail veul plezaaier mit dien vrund tiedens joen verkaanzie. Gaais mit hom noar Ibiza? Dat schient n paradies veur kerels as joe baaident te wezen.’

Veurdatt Wubbe wat zeggen kin, is Bart as n mak schoap der vandeur wanneer zien blonde eelskerd hom ropt en kikt Wubbe hom verbiesterd noa.

‘Die dan maar doen?’ vragt verkoper terwiel dat hai Wubbe n knipoog gefit.

Wubbe het votdoaldelk deur wat of Bart dòcht het, gefit t badpak mor gaauw aan verkoper en moakt dat hai tou winkel oetkomt. ‘Zo krieg je proatjes ien de wereld,’ denkt hai bie homzulf en gaait mor gaauw op zuik noar Bart om t ain en aander recht te zetten.

As Wubbe Jannoa t haile oaventuur verteld het, is zai slap van t laggen en zegt: ‘Kiek, doar begunt t gesmiet ien de gloazen al. Doe dòchs aaltied dat hai zien vraauw ien de steek loaten het veur n blond jong wicht, mor wastoe dus nait wis, is dat zien vraauw al n zetje n aandere kerel haar. Elk verhoal het twij kaanten ... Mien ol tan Siepke zee aaltied: “Oordeel niet als een blinde over kleuren!” En zo is t mor net, Wubbe Tillemoa! Mien taande mag din n ol proelsnoet west hebben en t benul wer heur op t lèsten der ook nait beder op, zai was bie tieden wel n stuk lozer as dastoe bis!’ en ze gef t hom n smok op zien waang en gaat al laggend noar boven tou om Wubbe zien ol swemboksem ien kovver te stoppen.